

ønske en Forhøjelse af vore Militærudgifter med $\frac{1}{3}$ Mill., saa skal jeg bøje mig med Ærbødighed for det Flertal, der kommer herind og kan sige: Vi have Vælgerne i Ryggen, naar vi vedtage dette Forslag. Det kunne de Herrer ikke sige i Dag, og jeg tør paastaa, at det ville de aldrig kunne komme til at sige. For hvis vi skulde have en Valgdag mellem i Dag og den Dag, dette Forslag endelig skal vedtages her, vil det ikke blive vedtaget i dette Ting, ikke paa nogen Maade vedtaget i dette Ting i en Situation som den foreliggende, hvor vi staa umiddelbart foran en Omordning af hele vort Militær-væsen.

Berntsen: De ærede tre foregaaende Talere have hver paa sin Vis og med mere eller mindre Held søgt at faa dette Forslag slaaet op til at være en politisk Sag. Det ærede Medlem, der indledede Diskussionen, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), var endog saa hidsig i den Retning, at han ikke en, men flere Gange paastod, at mod dette Forslag kunde der i Virkeligheden ikke indvendes noget sagligt. Indvendingerne mod Forslaget maatte være begrundede i politiske Betragtninger. Naar man har Uvillie mod Ministeriet, naar man vilde fortrædige det, kunde han forstaa, at man kunde være Modstander af det foreliggende Forslag, men af rent saglige Grunde, paastod det ærede Medlem flere Gange, kunde man ikke tage Standpunkt mod det. Jeg har al Respekt for det ærede Medlems Klogskab og Forudseenhed, men det ærede Medlem maa tillade mig og mine Meningsfæller, at vi lade ikke her vort Standpunkt diktere af politiske Hensyn, vi tillade os at se rent objektivt og sagligt paa denne Sag, og det forekommer mig, at der er adskillige gode Grunde for, at man venter indtil videre med at vedtage det foreliggende Forslag.

Maa jeg indskyde den Bemærkning, at hverken Reformpartiet eller Ministeriet har, før denne Sag forelaa paa Tingets Bord, ønsket at høre mine Meningsfællers Opfattelse af dette Spørgsmaal. Vi have derfor ikke haft nogen som helst Medbestemmelsesret i denne Sag og bære ikke noget politisk Medansvar for, at denne Sag foreligger nu, som den foreligger.

Naar man en Gang faar den hele Forsvarsordning til Forhandling her, kan jeg forstaa, at en saadan Sag indeholder i sig Motiver til politisk Samling og politisk Adskillelse. Naar man en Gang kommer til at behandle en Lov som Toldloven,

kan jeg forstaa, at en saadan Sag indeholder saadanne Principper og Ideer, at der der er noget at samles eller skilles paa, og drøfte vi Forslagene om en Udvidelse af den kommunale og politiske Valgret, er det ogsaa Sager af saa vidtrækkende og indgribende Betydning, at paa den kan der dannes Skel mellem de forskellige politiske Partier og de forskellige Medlemmer i denne Sal. Men den foreliggende Sag forekommer mig i og for sig at være alt for ubetydelig til at drages frem som et stort politisk Spørgsmaal, som man paa ingen Maade kan tage Standpunkt imod, naar man ikke er uvillig overfor Ministeriet. Hvis det ærede Medlem for Løvel vil hævde det, forekommer det mig, at han i alt for høj Grad regner med den lille Tabel, der vil blive alt for mange Skel-punkter mellem Partierne, naar Spørgsmaal som det foreliggende skulle skrues op til at være Spørgsmaal, der skulle skille Ministeriets Venner og Modstandere fra hinanden.

Hvad er det da, der her foreligger? Det er et rent og skært Lønningsforslag, og ikke en Gang Forslag til en hel Reform af de militære Lønninger. Det er kun et Forsøg paa en stykkevis Reform af de militære Lønninger. Og det forekommer mig, at i et saadant sagligt Spørgsmaal maa man dog virkelig kunne tage Standpunkt rent sagligt uden at lade sin Stilling og Afstemning diktere af politiske Motiver. Saa med eller uden det ærede Medlems Billigelse tillader jeg mig at tage Standpunkt rent sagligt og uden nogen politisk Bagtanke.

Som Medlem af Forsvarskommissionen har jeg haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Forslaget om forhøjede Officerslønninger, før det kom til at foreligge her. Som man vil se af Motiverne, forelaa Forslaget ikke for Forsvarskommissionen i den Skikkelse, det nu har, idet man her har føjet Spørgsmaalet om Forhøjelse af de meniges Dagpenge til. Som det forelaa for Kommissionen, var det et rent og skært Forsøg paa at forhøje Lønningerne for Officierter, Premierløjtnanter, Intendantter m. v. Kommissionen svarede for det første, at den ikke i sine Overvejelser var naaet til at tage Stilling til Forhøjelse af de paagældende Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger, og fortsatte med følgende: „Forslag herom fra Kommissionens Side vil kun kunne fremkomme i Forbindelse med Afgørelsen dels af de militære Lønningsspørgsmaal som Helhed, dels af de paagældende Embeds- og Bestillings-